

BAKOS ANDRÁS

Télvíz

Vastag, fénytelen reklámújságokból
repülőket hajtogatnak minden
este. A ragyogó, tapadó lapokat
félreteszik, ha az apjuk hazaér,
azokkal beszélhet. Sokáig várják,
aztán muszáj lefeküdni. Ez szomorú.
Egyszer mutatta meg, milyen jó
játék, látszott, ő is nagyon élvezi,
azóta mégse ér haza időben. Csak
éjfél körül nyílik az ajtó. Egy sor
vadászgép fogadja akkor a szőnyegen.
Szépen kihúzott élek vezérsíkon,
deltaszárnyon, mind pontosan
utánzott hajdani részegység. Finom,
erős ujjak nyomai. Már ilyen ügyesek
a fiai – vagy találtak valaki más
helyette, aki segít. Ez ma már nem
derül ki. Hajthat tovább reggelig,
vagy heverhet a szőnyegen,
nézegetheti őket. Két él között az
egészben olvasható szavak:
majdnem mind idegen. Imbusz,
polár, aloé, memory. Ez biztos
véletlen, de csak néha akad meghitt
ismerős. Télvíz. Pillanatszorító.

Isteni testek

Elsötétül a terem, Gábor arca
pedig ragyog a vásznon, mert
meghalt, kilencvennégy évesen.
Mi így emlékezünk rá. Gyufa
csörög az első asztalnál, a mécses:
derékban elvágott hipósflakon,
benne juhfaggyú, cipőfűző a kanóc.
Ő készítette, amikor a fagyott
hó alatt leszakadtak a vezetékek.
Hozta este az iskolába, világított
vele, másfél órát, hátha eljön még
valaki más is. Most vagyunk
hetven-nyolcvanan. Nem hittük
volna, hogy ez ilyen szép lehet:
sárga, lila és bordó fényfoltok
az arcokon, és az abroszon, ahol
egy kombinált fogó, egy szem
dió is órá emlékeztet. Az óvatosan
kiszedett, sértetlen dióbél pedig
maga az agy. Ha ezt most látja,
meghatódik, ez óhatatlan. És
emlékezni fog ránk, mindenre, amit
köztünk tanult; mit mondott
Jézus halálának okáról az orvos;
miért kell a földön maradniuk
a repülőknél, ha Izlandon kitör
a vulkán, mi minden lehet abban
a felhőben, ami miatt nem tanácsos
belerepülni; miképp működik az
egyensúlyszerv a fülben; hogyan
szabad elkezdni a testépítést.

Élőzene

Dúdolgat, dünyög: népdalt énekel.
Csak addig hagyja abba, míg köszön.
Így jön-megy, dolgozik. Hallgatni kell.
Reggeltől estig rozsmaringözön.

Kiskacsa fürdik így fekete tóban.
A Balaton sötét belvízzel árad,
a halakon a nyálka alvadóban,
megannyi búsuló gerinces állat.

